

ДАМЯН ДАМЯНОВ
КОГАТО ПИЩА, СТАВАМ
ДРУГ ЧОВЕК...

chitanka.info

*Когато пиша, ставам друг човек.
Възнасям се във небеса измамни
ведно с цигарения пушек лек.
От вечността долавям просто ек.
И със земята нищо общо нямам.*

*Но тя запомва тези бягства и
след туй за тях, уви, не ми прощава.
Със месеци, с години се таи
гласът ѝ зъл. И листът си стои
пред мене празен.*

Мрак. Покой. Забравя.

*А през дима — презрителен и лек —
долавям образ, чувам глас отвъден:
„Брат, стига ти, в безбожния твой век
бе бог за малко, вече си човек...“
...И тръгвам пак, на проза зла осъден.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.